

[Finansministeren.]

tydelig Udgiftsstigning for Statens Vedkommende kan nok give Anledning til baade Overvejelser og Betænkeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes spurgte mig om, hvordan Nationalbanken stillede sig til det Forslag, her foreligger om, at det Provenu, der ellers hidtil er indgaaet paa Særkonto i Nationalbanken, nu skal indgaa direkte i Statskassen. Jeg ved ikke, hvordan Nationalbanken stiller sig, jeg har ikke fundet nogen som helst Anledning til at spørge den. Det undrer mig for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Villemoes vil mene, at Rigsdagen i sine Dispositioner skal udbede sig en Udtalelse fra Nationalbanken om et skattemæssigt Problem, det er dog et fuldkommen nyt Synspunkt, som jeg ikke har været stillet over for tidligere. Denne Hensættelse af et Særprovenu paa en Særkonto, som har fundet Sted, er under Forhandlingerne i Rigsdagen blevet udlagt paa forskellig Vis, dels af de paagældende Ordførere, dels af den Minister, som paa daværende Tidspunkt havde med disse Sager at gøre. Den paagældende Minister mente for sit Vedkommende, at disse Beløb paa et givet Tidspunkt maatte være til Raadighed for Statskassen for ganske særlige Formaal, f. Eks. saadanne Formaal, der maatte opstaa af en ekstraordinær Beskæftigelsessituation, der vilde lægge Beslag paa ekstraordinære Midler. Deroverfor hævdede, det ved jeg udmærket, det ærede Medlem Hr. Villemoes' Partifælle i Folketinget, Hr. Knud Kristensen, at disse Penge skulde anvendes til Nedbringelse af Statens Gældsforpligtelse over for Nationalbanken. Der er intet besluttet i denne Sammenhæng, og jeg for mit Vedkommende maa anse det for uheldigt, at man sammenknytter denne Overførsel af et Ekstraprovenu til Nationalbanken med et Problem, der har Sammenhæng med selve Nationalbankens Forhold til Staten. Derfor har jeg ikke fundet mig foranlediget til at spørge Nationalbanken, finder det ogsaa urimeligt i denne Sammenhæng at spørge Nationalbanken, mener, at Staten over for ekstraordinære Udgifter maa forbeholde sig at tage de Indtægtsmidler i Anvendelse, som Staten, Lovgivningsmagten, det vil sige Rigsdagen, i den givne Situation finder det rimeligt og hensigtsmæssigt. Det er det der sker, og jeg har den Tilfredsstillelse og Glæde, at Folketingsudvalget, om end med visse Betænkeligheder, har accepteret dette Synspunkt og har bifaldet, at disse Særindtægter for den paagældende Lovs Løbetid, for eet Aar, skal indgaa paa Statens Konto.

Jeg erkender uden videre, naar det ærede Medlem Hr. Villemoes siger, at der er Tale om en lidet hensynsfuld Behandling af Landstinget, at en saadan Betragtning med Rette kan fremføres. Jeg beklager, om jeg ogsaa skulde være Skyld i, at noget saadant er Tilfældet. Jeg har for mit eget Vedkommende kun al mulig Grund til at være det høje Landsting taknemmelig for den overmaade elskværdige Behandling, jeg har været Genstand for herovre, naar jeg kom med Lovforslag, der har fordret en meget hurtig Gennemførelse, og er ked af, saafremt der skulde være Anledning til, at det høje Landsting vil beklage sig over Behandlingen fra min Side. Jeg maa maaske tilføje, at jeg tvivler meget stærkt om, at det ærede Medlem Hr. Villemoes og andre ærede Medlemmer nogen Sinde har været stillet over for nogen synderlig langvarig Frist til Behandling af midlertidige Forbrugsafgiftslove. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de som Regel har været jaget igennem med endnu kortere Frist, end der har været Tale om i denne Sammenhæng, men det bortforklarer naturligvis ikke det Pres, der ligger paa det høje Landsting i Forbindelse med den Række Lovforslag, der nu er paa Tale.

Det Spørgsmaal, der er rejst i Forbindelse med Urmagerne og Guld- og Sølvforhandlerne, og som skyldes Omdelingen af den Resolution, ærede Medlemmer her vil være bekendt med, har været Genstand for Forhandling i Folketingsudvalget, idet en Deputation for de paagældende Organisationer dér har haft Foretræde. Man er her enedes om en Udtalelse, som ærede Medlemmer maaske vil have stiftet Bekendtskab med i Folketingsudvalgets Betænkning, hvorefter jeg har erklæret mig villig til at tage de paagældende Spørgsmaal op til senere Overvejelse, vel at mærke, hvis jeg faar noget med det at gøre. Det kan tænkes, der kommer et nyt Nummer, som skal beskæftige sig med disse Anliggender, det er endda meget vel tænkeligt; men den Udtalelse, som er nedfældet i Folketingsudvalgets Betænkning, skulde vel kunne give Anledning til, at den Mand, der faar med Finansministeriet at gøre i den kommende Tid, beskæftiger sig ogsaa med de Spørgsmaal, der af den paagældende Deputation er rejst. Jeg føler dog Trang til at gøre den Tilføjelse, at der her utvivlsomt er betydelige baade tekniske og praktiske Vanskeligheder, som i denne Forbindelse maa tages op til Overvejelse og Behandling.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg takker de ærede Ordførere for deres